

Hædersgaver" vil jeg blot bemærke, at man ved 3dje Behandling maa forvente et Endringsforslag om Kontoens Medsættelse med 3,000 Kr. i Anledning af Hofstrups Død. Paa VI. A. 2., de faste Understøttelser, har Udvalget anbefalet de Forslag, som ere stillede. Det er ikke mange. Der er foreslaaet Forhøjelse til Forfatteren Thregod med 200 Kr., til Forfatteren Jakob Nielsen, der er bekendt under Forfatternavnet Knud Skytte, med 200 Kr., saa at han kommer til at staa paa samme Trin som f. Eks. Forfatterne Anton Nielsen og Patarias Nielsen, samt til Arkitekten, Professor Löffler med 500 Kr., saa at han stiger fra 1,000 Kr. til 1,500 i Anledning af hans Fortjenester af vor Middelalderens arkitektoniske Forhold. Med Hensyn til det Forslag, der er opført under Nr. 152, skal jeg først bemærke, som det blev nævnt af den ærede Formand, at der er en Trykfejl i Endringsforslagslisten — i Betænkningen er det rigtigt —, idet det nemlig angaar Konto VI. A. 3, medens der i Endringsforslagslisten staa under VI. A. 2. Forslaget angaar Understøttelse til Forfatteren Henrik Pontoppidan. Jeg behøver om denne Sag kun at henvide ærede Medlemmer til den Skrivelse, der findes aftrykt i Betænkningen. De ville deraf se Grunden til, at Ministeren ikke har foreslaaet den Understøttelse fornægt, som Pontoppidan tidligere har haft. Det, der har været bestemmende for ham, er den Skrivelse fra Pontoppidan, der anføres sidst i Betænkningen i Tillæg B. Sp. 313—314 og navnlig Slutningen deraf, hvor Pontoppidan siger, „at en Dom som den foreliggende, fældet af en juridisk Domstol, under ingen Omstændigheder lunde være afgørende for ham som Forfatter eller afgive nogen Rettesnor for ham med Hensyn til hans fremtidige Produktion, idet han som Stribent handlede efter den uvokkelige Overbevisning, at al Kunst har sine egne Love, og at det er en Forfatters Pligt at efterkomme disse, selv om det skal ske med Jare for at komme i Strid med Tidens herskende Smag og med den deraf afhængige Opsættelse af bestaaende Lovparagraffer.“ Efter denne Udtalelse var det, at Ministeriet ikke mente at kunne tilstaa ham den hidtidige Understøttelse. Vi have imidlertid i Finansudvalget modtaget et Brev, som Forfatteren Henrik Pontoppidan, der for Tiden opholder sig i Udlandet, har stillet til et af Udvalgets Medlemmer, og hvori han har forklaret disse sidste Ytringer paa følgende Maade: „Da jeg har bragt i Erfarung, at nogle Vinier i min Skrivelse til Kultusministeriet af 18de September ere blevne misforstaaede derhen, at jeg som For-

fatter vilde hævde mig en Stilling over eller udenfor Landets Love, finder jeg Anledning til at erklære, at slikt selvsølgelig aldrig har været min Tante. Som Borger er jeg naturligvis pligtig til at lyde Loven. Hvad jeg hævder for mig som Forfatter, er Retten til at fremsætte Ansøttelser og Meninger, der kunne bidrage til at forandre Tidens herskende Smag og den deraf følgende Opsættelse af bestaaende Lovparagraffer.“ Denne Forklaring forekommer Udvalgets Flertal at være saaledes, at vi ikke kunne se, der for Ministeriet kan være nogen Grund til at modsætte sig Understøttelse til denne Forfatter, idet, hvad han der udtaler, jo er en saa selvsølgelig Sag, at vi antage alle maa være enige deri. Derfor har Udvalgets Flertal stillet Forslag om ligesom tidligere at yde Forfatteren Pontoppidan en Understøttelse paa 1,000 Kr. Paa den samme Konto er man ogsaa gaaet ind paa en Del Understøttelser til forskellige andre Personer: 1,000 Kr. til Tegneren Mejsborg, 800 Kr. til Literaturhistorikeren Dr. Nønning, 500 Kr. til Personalhistorikeren Elvius, 500 Kr. til Forfatteren Wilhelm Østergaard og 1,000 Kr. til Kunsthistorikeren Karl Madsen. Udvalget har imidlertid i Betænkningen over for hele denne Konto VI. A. 3, gjort den Bemærkning, at man gaar ud fra, at disse Understøttelser, der gives til bestemte Personer, ikke kunne anvendes til andre end dem, til hvem de gives. Grunden til, at man har sat dette ind i Betænkningen, er den, at man har været en Del forbausset over den Maade, hvorpaa Ministeriet har forstaaet denne Konto. I For gjorde Ministeriet i Anmærkningerne Rede for dens Fordeling i Finansaaet 1891—92, og Ministeriet ansøttede da, at den havde udgjort 22,300 Kr., men i Anmærkningerne ved det, at ved Redaktør Davidens Død var den nedsat med hans Understøttelses Beløb, som var 600 Kr., altsaa til 21,700. Nu ønskede man den imidlertid forhøjet med 1,600 Kr. til Koncertmester Kung og Kulturhistorikeren Dr. S. J. Meyer. Ved denne Forhøjelse vilde Kontoen efter Anmærkningerne blive 23,300 Kr. Der var imidlertid som saa ofte liden Overensstemmelse mellem Kultusministeriets Anmærkninger og dets Tekst, thi medens Kontoen efter Anmærkningerne udgjorde 23,300 Kr. lød den i Teksten paa 23,900 Kr. Man havde nemlig glemt i Teksten at fradrage de 600 Kr., som vare blevne ledige ved Davidens Død. Der var den Gang ingen, der opdagede det, da man paa dette Punkt levede i den uskyldige Tro, at der var Overensstemmelse mellem Tekst og Anmærkninger. Kontoen blev forandret under